

osigurao, a šteta je nastupila iz specijalnih rizika, kojima je roba bila podvrgnuta upravo radi toga, što je bila ukrcana na palubu.

(Hansa 1959., br.42/43 str.2168)

V.F.

Bilješka.- Treba međjutim istaknuti, da po § 608 njem.trg.zak. brodar nije dužan dokazati, da je morska opasnost prouzročila štetu, već jedino, da ju je mogla prouzročiti. Po st.3 istog članka, primalac snosi teret dokaza za krivnju broдача. Zbog toga je dosta, da brodar dokaže samo mogućnost prouzročenja štete jednom tipičnom morskom opasnošću, koja nije svakodnevna, a stvar je primaoca da dokaže ili da je šteta nastala iz drugih okolnosti, a ne morske opasnosti, ili da je opasnost nastala propuštanjem dužne pažnje. Isto stanovište u pogledu dužnosti dokazivanja zauzima i naš Zakon o ugovorima o iskorištavanju pomorskih brodova u čl.54.

V.F.

TRGOVAČKI SUD Seine, presuda od 15.XI.1954.
De Russy c/a Sté Vimofranc

Kupoprodaja FOB - Obveza kupca, da odmah utvrdi stanje robe - Službena kontrola kod odlaska broda - Presumpcija dobrog stanja

Roba, koja je prodana FOB, putuje na rizik i opasnost onoga, kome je upućena, te je on dužan utvrditi stanje robe odmah nakon njezina iskrcavanja. On, prema tome, ne može ustegnuti plaćanje robe zbog nedostataka, koji nisu utvrđeni prilikom iskrcavanja sa broda, nego, u ovom slučaju, dva dana poslije prispjeća u Paris, i to putem vještačenja, koje nije bilo kontradiktorno. Ne može pogotovo zato, jer postoji pretpostavka, da je roba prilikom ukrcanja bila u dobrom stanju, kako to izlazi iz fitosanitarnog pregleda, kojemu je roba bila podvrgnuta prilikom ukrcanja. Ova kontrola, usprkos nesavršenom i nepotpunom karakteru, predstavlja u stvari presumpciju dobrog stanja robe (zelenog pasulja) i pravilnog pakovanja.

(DMF 1956., str.118)

S.B.